

## KIBÉDI VARGA ÁRON VERSEI

Az "Occidental Press" nevű könyvkiadó (Washington D.C.) a közelmúltban adta ki Kibédi Varga Áron verseit "Kint és Bent" címmel.

A költő 1930-ban született Szegeden, 1948 óta Amsterdamban él és versei 1954 óta jelennek meg különböző emigrációs magyar folyóiratokban.

Költeményeinek egyik jellemvonása, hogy tárgyuk nem kapcsolódik Magyarországhoz. Ennek nyilvánvalóan az az oka, hogy Kibédi Varga Áron már egészen fiatal korában külföldre került s magyarországi emlékei, élményei nem olyan erősek, hogy tolla hegyére kíváncznának.

Verseinek tárgykörei az általános emberi tárgykörök: a magány, a szerelem, Isten és az ember kapcsolata s az ember kapcsolata az őt körülvevő világgal.

Kibédi költeményei szabad versek, teljesen kötetlen formában. A költő furcsa és gyakran terhes látomások között él s látomásait önti szavakba. A szavak azonban olykor a látomasok mögött maradnak s a szóképek nem egy ízben homályosak.

Kibédi olyan rendkívüli feladatra vállalkozik, amelyet tökéletesen csak a legkiválóbb francia költők tudtak megoldani: az emberi idegek és a lélek mélyén sejlő látomásokat akarja szavakba önteni.

Feladatát nem mindig tudja megoldani s a szavak árja gyakran láthatatlanná és érthetlenné borítja a látomást. Ugy érezzük, hogy kevesebb szó — olykor többet mondana. Akadnak azonban szép és igazán költői, drámai megoldásai. Ilyen a barátaihoz intézett ajánló verse is, amelyben az idegenbe szakadt magyar költőről szólva ezt mondja:

... feltámad mindig.

A hasztalan magyar szó  
a drágakő-szó  
nem hagyja halni.